

சங்க இலக்கிய முருகவழிபாட்டில் வெறியாடல்

கோ. லதா அ. *

அ தமிழியல் துறை, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகம், கொடைக்கானல்- 624101, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Fanaticism in Sangam Literature Worship of Lord Muruga

G. Latha a, *

^a Department of Tamil Studies, Mother Teresa Women's University, Kodaikanal-624101, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
lathagovind8@gmail.com

Received: 19-03-2022
Revised: 14-10-2022
Accepted: 29-10-2022
Published: 17-12-2022

ABSTRACT

The place where people originated and where life began is considered Kurinji land. This is the land that Lord Muruga took as his place. He made the spear a weapon and the image of the rooster a flag. Fanaticism is one of the oldest in the worship of Lord Muruga found in Tamil literature. It may be said to have originated on the basis of social collective life. It can also be said that this worship originated from the worship of Lord Muruga in Tamil Nadu. Though there are no idols in this worship, it can be said that it was worshipped with 'Velayudham (Spear)', the symbol of Lord Muruga. The tribal people, with the help of Lord Velan alias Murugavel in the family, have performed a veriyaattu ceremony (Fanaticism) to resolve the relationship between the mother and daughter. The purpose of this article is to examine it.

Keywords: Sangam Literature, Worship, Lord Muruga, Fanaticism.

முன்னுரை

மக்கள் தோன்றிய இடமும் வாழ்வு தொடங்கிய இடமும் குறிஞ்சி நிலமாக கருதப்பெறுகிறது. இந்நிலப் பகுதியைத்தான் முருகன் இடமாகக் கொண்டார். வேலினைப் போர்க்கருவியாகவும் சேவலைக் கொடியாகவும் கொண்டார். தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் முருக வழிபாட்டில் வெறியாடல் மிகப் பழமையானது. சமுதாயக் கூட்டு வாழ்க்கையின் அடிப்படையில் இது தோன்றியது எனலாம் (Surendran, 2021; Valli, 2022). இவ்வழிபாடு தமிழகத்தின் முருக வழிபாட்டிற்குத் தோற்றமாய் இருந்தது எனவும் கூறலாம். இவ்வழிபாட்டில் உருவங்கள் வைத்து வழிபடவில்லை என்றாலும் முருகனுக்குரிய அடையாளமாகிய 'வேலாயுதம்' வைத்து வழிபாடு செய்யப் பெற்றது எனலாம்.

வெறியாட்டு

தமிழரின் வழிபாட்டு முறையில் மிகவும் பழமையானது வெறியாட்டமாகும். மனிதரின் மேலே தெய்வம் ஏறி வருவதுண்டு (இன்று சாமியிறங்குதல் என்று கூறப்படுகிறது). இத்தகைய நம்பிக்கை மக்களிடையே இருந்து வந்துள்ளது. தெய்வ அணங்கு ஏறப் பெற்றவர் ஆவேசம் கொண்டு ஆடுவதும் உண்டு. சங்ககாலத்தில் முருகன் தெடர்புடையதாக இவ்வெறியாடல் நிகழ்ந்துள்ளது. முருகனுக்குரிய வேலினைக் கையில் ஏந்தி ஆடியவன் வேலன் என்று அழைக்கப்பட்டான். இவ்வெறியாடல் நிகழ்வுகள் அகப்படல்களில் இடம்பெறுகின்றன.

“வெறியறி சிறப்பின் வெவாவ்ய வேலன்

வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளும்"

எனக் கூறுவதன் மூலம் தொல்காப்பியத்திற்கு முன்பே வெறியாடல் நிகழ்ந்துள்ளது எனலாம் (Ilampuranar, 2010).

வேலன் வழிபாடு

சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை வழிபாட்டுமுறைகள் காணப்பட்டன. இவ்வியற்கை வழிபாட்டுமுறை காலந்தோறும் வளர்ச்சியடைந்தும் வந்துள்ளன. முற்காலத் தொட்டு தமிழ்க்கடவுளாய் முருகனை வழிபட்டு வருகின்றனர் (Tharmenthira, 2020). காதல்வயப்பட்ட தலைவியின் மேனி மாற்றத்தினைத் தீர்க்க வேலன் வெறியாட்டு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. தங்கள் குலத்துக்கு ஏற்படுகின்ற துன்பங்களை நீக்குவன் முருகனேயன்றி பிறர் இலர் என நம்பிக்கை கொண்டவர்களாய்த் திகழ்ந்தனர் (Chitradevi, 2022). ஊரில் வாழும் அகவை முதிர்ந்த வேலனைக் கொண்டு அன்னை வெறியெடுக்கத் துணிந்தாள் அப்பொழுது கழங்கு மெய்படுத்தி தலைவிக்கு உண்டாகிய நோய் தெய்வத்தால் ஆகியதா? அல்லது பிறிதொன்றால் ஆகியதா? அக்கழற்காய்களைத் தொடுத்து அவற்றிற்கு மஞ்சள் காப்புக் கட்டி அத்தலைவிக்குற்றமையல் தீரும் வரை இக்காப்பினை அணிந்திருக்க வேண்டும் எனக் கட்டுவது கன்னத்துக்கல் என்பதாகும். இவ்வாறு கழங்குகளைப் பரப்பி எண்ணி ஒற்றையாயின் இன்னது என்றும் இரட்டையாயின் இன்னது என்றும் துணிந்து கூறுதலும் உண்டு கழற்காய்களை முருகன் முன் வைத்து அள்ளி எடுக்கும்போது அதனைக் கண்டு கூறும் ஒருவகைக் குறியினை வேலன் கூறத் துணிவான்.

"பொய்யா மரபின் ஊர்முது வேலன்

கழங்குமெய்ப் படுத்துஇ கன்னம் தூக்கி

முருக, என மொழியும் ஆயின்

கெழுதகை கொல்- இவள் அணங்கி யோற்கே?"

என்று ஐங்குறுநூற்று வரிகள் விவரிக்கின்றன (Somasundharanar, 2009).

"அன்னை தந்தது ஆகுவது அறிவென்

பொன்நகர் வரைப்பில் கன்னம் தூக்க

முருகுஎன மொழியும் ஆயின்

அருவரை நாடன் பெயர்கொலோ அதுவே?"

என்ற வரிகளின் மூலமாகவும் அறியமுடிகின்றது (Somasundharanar, 2009).

வேலன் ஆடும் களம்

புதிதாகக் கொண்டுவரப்பட்ட மணல் நிரப்பிய முற்றத்தில் மலர் மாலைகள் முதலியவற்றால் மேலும் அழகுபடுத்தி அங்கே, மாறுபாட்டுடன் போரிடுதலின் பொருட்டு முருகக்கடவுள் ஏந்திய வேலினைத் தன் கையில் ஏந்தி வெறியாடுபவன் கழங்கினை இட்டு அறிந்து அவனால் கூறுப்பெறும்.

பெய்மணல் முற்றம் கவின்பெற இயற்றி

மலைவான் கொண்டசினை இயவேலன்"

என்ற வரியில் வெறியாடல் களத்தின் சிறப்பினை அறியலாம் (Somasundharanar, 2009). இதனை அகநானூறு

"களன் நன்கு இழைத்துக் கண்ணி தூட்டி

வளநகர் சிலம்பாடி

அறியா வேலாற் றரீஇ அன்னை

வெறியயர் வியின்களம் பொலிய ஏத்தி”

என்ற பாடலடிகள் சுட்டுகின்றன. வெறியாடல் களத்தில் வேலன் அணங்கு ஏறப்பெற்று சினத்துடன் ஆடுவான் (Somasundharanar, 1971). அந்நிலையில் வேலைக் கையிலெடுத்து ஏறப்பெற்று சினத்துடன் ஆடுவான். அந்நிலையில் வேலைக் கையிலெடுத்து ஆடுதலும் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளதால் வீரம் மிக்கதெய்வமாகவும், போருக்குரிய கடவுளாகவும் முருகன் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளான் என்பதனை

“தூர்மருங்கு அறுத்த சுடர்இலை நெடுவேல்

சினம்மிகு வேந்தன் தண்பரங் குன்றத்து”

என்ற பாடல்வரிகள் புலப்படுத்துகிறது (Somasundharanar, 1971).

வெறியாட்டு களத்தில் கடம்பரம் உள்ளதையும் அதன் மேல் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக மாலைகள் போடப்பட்டிருக்கும் என்பதை

“திணிநிலைக் கடம்பின் திரள்அரை வளைஇய

துணைஅறை மாலையின்”

என்ற குறிஞ்சிப்பாட்டு வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன (Tamizhannal, 2002). வெறியாடுவதில் சிறப்பு மிக்கவனாக வேலன் இருந்துள்ளான் வெறியாட்டின்போது வேலன் சாதிக்காய், தக்கோலக்காய், காட்டுமல்லிகை, வெண்டாறளிமலர் ஆகியவற்றால் தொடுத்த மாலையும் கழுத்தில் அணிவான். சிவந்த ஆடையும், காதுகளில் அசோகத்தளிரும், கச்சையும், கழலும், வெட்சி மாலையும் அணிந்திருப்பதை திருமுருகாற்றுப்படை விளக்குகின்றது. இதனை ,

“பைங்கொடி நறைக்காய் இடையிடு வேலன்

அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியோடு

வெண்கூ தாளம் தொடுத்த கண்ணியன்., என்றும்

செய்யன் சிவந்த ஆடையன் செல்வாரைச்

செயலைத் தண்தளிர் துயல்வரும் காதினன்

கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்” (Muthaiya, 2003)

கட்டினும் கழங்கினும் வெறியாடல்

சங்க இலக்கியத்துள், குறிபார்த்துக் கூறுபவளைக் ‘கட்டுவிச்சி’ என்றும் வெறியாடி உரைப்பவனை ‘வேலன்’ என்றும் உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர் தொல்காப்பியர்

“கட்டினும் கழங்கினும் வெறியென விருவரும்

ஒட்டிய திறத்தாற் செய்திக் கண்ணும்”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (Ilampuranar, 2010).

தன் மகளின் மேனி நாள்தோறும் மெலிவதைப் பார்த்துத் தாய் கலங்கி உண்மையான காரணம் அறிவதற்கு குறிசொல்லும் பெண்டிர் கூறத் தாயானவள் வெறியாட்டு நிகழ்த்துகின்றாள். இதனை

“நெடுவேட் பேணத் தணிகுவள் இவளென

முதுவாய் பெண்டிர் அதுவாய் கூற”

என அகநானூறும், குறுந்தொகை (Somasundharanar, 1971),

“மென்றோன் நெகிழ்த்த செல்லல் வேலன்

வென்றி நெடுவே ளென்னும் அன்னை

என்றும் தாயானவள் அறியாமை உடையவளான இருந்துள்ளாள் என்பதாக வெறியாட்டு நிகழ்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன (Somasundharanar, 1971).

“அறியா மையின் வெறியென மயங்கி

அன்னையு மருந்துய ருழங்கனள்” (Somasundharanar, 2009)

“அறியாத தயர்ந்த அன்னைக்கு வெறியென

வேலன் உரைக்கும் என்ப”

“தவறியென உணர்ந்து அரிய அன்னை”

“நம்முறு துயரம் நோக்கி யன்னை

வேயற் றந்தனள்”

என்றெல்லாம் அன்னையின் அறியாமை பேசப்பட்டுள்ளது (Somasundharanar, 2009).

“வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய்

கடவு ளாயினு மாக

மடவை மன்ற வாழிய முருகே”

என்பதன் மூலம் வேலன் அறியாமை உடையவனாக இருந்துள்ளமை தெரிகிறது (Avvai Duraisamy pillai, 2010). வேலன் வெறியாட்டு குறித்து சிலப்பதிகாரத்தில்,

“இறைவனை நல்லா யிதுநகையா கின்றே

கறிவளர் தன்சிலம்பன் செய்தநோய் தீர்க்க

அறியாள்மற் றன்னை மலர்கடம்ப னென்றே

வெறியாட றானவிரும்பி வேலன் வருகென்றான்” (Subramaniyan, 2012)

என்றும்

“வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து

நீலப் பறவைமே னேரிழை தன்னோடும்

ஆலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும் வந்தால்

மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே” என்ற வரிகள் வேலன் வெறியாட்டு பற்றி விவரிக்கின்றன (Subramaniyan, 2012).

முடிவுரை

வெறியாட்டு நிகழ்விற்கு என்றே களம் அமைத்து தலைவியின் உடற்பிணியைப் போக்கும் முறையினைச் சங்ககால மக்கள் மேற்கொண்டு வாழ்ந்து வந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. முருகக் கடவுளை வேண்டி அக்கடவுளுக்கான பூசைப் பொருள்களைக் கொண்டு களம் அமைத்து வெறியாடல் நிகழ்ந்துள்ளது. வெறியாட்டிற்கு உரிய கடவுளாக முருகனே பிணியைப் போக்குபவனாகவும் உள்ளதைக் கடவுள் மீதான நம்பிக்கையைப் புலப்படுத்துகிறது.

References

Avvai Duraisamy Pillai, S. (2010) Natrinai Moolamum Velakauraiyum, Poompuhar Pathippagam, Chennai, India.

- Chitradevi B. (2022). Divine Works of Thirumuruga Kirubhanandha Vaariyaar. International Research Journal of Tamil, 4(SPL 1), 271-275. <https://doi.org/10.34256/irjt22s138>
- Ilampuranar, (2005) Tholkappiyam Porulathikaram- Ilampuranar Urai, First Edition, Saradha pathippagam, Chennai, Tamil Nadu, India.
- Muthaiya. M. (2003) Thirumurugatrupadai, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.
- Somasundharanar, P.V. (2009) Ainkurunuru Mulamum Uraiyum, Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely, India.
- Somasundranaar, P.V. (1971) Aganaanooru (Kalitruyaanaai Nirai), Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.
- Subramanian, Sa.V. (2012) Pathenen Keelkanaku Noolgal, Manivasagar Pathipagam, Chennai, India.
- Surendran, V. (2021) The Theory of Tamil God Murugan, Indian Journal of Tamil, 2(1) 19-23. <https://doi.org/10.34256/ijot2113>
- Tamizhannal, (2002) Kurunchi Pattu, Koviloor Madalayam, Koviloor, India.
- Tharmenthira, S. (2020). The God Murugan in Bharatanatyam. International Research Journal of Tamil, 2(2), 74-81. <https://doi.org/10.34256/irjt2028>
- Valli, J. (2022). A Research on Sevvel Murugan's Courage and Thiruseeralaivaai Origin through Paripadal - Based on the Historical Perspective of Human Civilization. International Research Journal of Tamil, 4(2), 140-145. <https://doi.org/10.34256/irjt22218>

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License